

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 647

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 62 din 25 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2–8
Decizia nr. 114 din 27 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.115 — Ordin al ministrului finanțelor privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 5 miliarde euro echivalent, prin lansarea a două serii denumite în dolari americani cu maturitatea de 5 ani sau mai mult și, respectiv, 10 ani sau mai mult, precum și prin redeschiderea emisiunii de obligațiuni denumite în euro scadente în data de 11 iulie 2039, cupon 6,750%, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției	14
1.565. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Procedurii de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „START UP NATION — ROMÂNIA”, ediția 2024, finanțat din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Educație și Ocupare 2021-2027, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 328/2025	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62

din 25 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul său Ionuț Birău, în Dosarul nr. 1.322/101/2020 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 344D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 418D/2021, nr. 703D/2021, nr. 810D/2021, nr. 937D/2021, nr. 967D/2021, nr. 1.008D/2021, nr. 1.693D/2021, nr. 1.794D/2021, nr. 1.952D/2021, nr. 1.985D/2021, nr. 2.032D/2021, nr. 2.137D/2021, nr. 3.104D/2021, nr. 3.125D/2021, nr. 3.176D/2021, nr. 3.193D/2021, nr. 3.319D/2021, nr. 3.320D/2021, nr. 3.695D/2021, nr. 3.717D/2021, nr. 3.897D/2021 și nr. 3.917D/2021, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară ridicată de același autor, în numele și pentru membrii săi Dragoș Tenica, Lucian Gabriel Nistor, Vasile Daniel Balog și alții, Cătălin Ristea, Gabriela Mariana Niculae și alții, Petru Sebastian Petruț și Ioan Răzvan Silaghi, Vasile Mărgărit, Sorin Eugen Țugui, Robert Alexandru Apopei, Adriana Alexandra Mureșan, Ionel Cristian Bănică și alții, Petru Vlădulescu și Lucian Chișinău, Robert Chelmuș și alții, Marian Dorin Ghena, Denisa Iulia Chiba, Goran Stefanovici și alții, Florin Bolosin, Loredana-Codruța Denșorean, Ștefan Dan Chiribău, Camelia Elena Cora, Ana Maria Guta și alții și Iosif Arcana și alții în dosarele nr. 2.660/89/2019 și nr. 1.356/89/2020 ale Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.209/99/2020 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.514/117/2020 al

Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 19.264/3/2019 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 17.084/3/2019* și nr. 1.853/110/2019* ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.999/30/2020 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 1.045/3/2020, nr. 12.050/3/2019 și nr. 7.180/2/2020 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 30.250/3/2019 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 36.575/3/2019 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.527/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 1.799/115/2019 și nr. 4.607/30/2020 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.613/30/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 4.203/97/2020*, nr. 4.206/97/2020* și nr. 1.368/97/2020 ale Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.457/99/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și în Dosarul nr. 2.440/62/2020 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 418D/2021, nr. 703D/2021, nr. 810D/2021, nr. 937D/2021, nr. 967D/2021, nr. 1.008D/2021, nr. 1.693D/2021, nr. 1.794D/2021, nr. 1.952D/2021, nr. 1.985D/2021, nr. 2.032D/2021, nr. 2.137D/2021, nr. 3.104D/2021, nr. 3.125D/2021, nr. 3.176D/2021, nr. 3.193D/2021, nr. 3.319D/2021, nr. 3.320D/2021, nr. 3.695D/2021, nr. 3.717D/2021, nr. 3.897D/2021 și nr. 3.917D/2021 la Dosarul nr. 344D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, în esență, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 alin. (5)

din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.322/101/2020, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

8. Prin Decizia nr. 104 din 26 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.660/89/2019, și prin Decizia nr. 366 din 7 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.356/89/2020, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „de până la”, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

9. Prin Încheierea din 19 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.209/99/2020, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în ambele cazuri cu privire la sintagma „de până la”, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu privire la sintagma „fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de lege”, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

10. Prin Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.514/117/2020, **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

11. Prin Încheierea din 12 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.264/3/2019, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1), în ceea ce privește sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1), în ceea ce privește sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

12. Prin Încheierea din 18 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.084/3/2019*, și prin Încheierea din 20 octombrie

2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.853/110/2019*, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

13. Prin Încheierea din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.999/30/2020, **Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

14. Prin Încheierea din 22 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.045/3/2020, prin încheierile din 29 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 12.050/3/2019 și nr. 7.180/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

15. Prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 30.250/3/2019, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

16. Prin Sentința civilă nr. 159 din 29 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 36.575/3/2019, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

17. Prin Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.527/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

18. Prin Încheierea din 9 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.799/115/2019, și prin Încheierea din 13 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.607/30/2020, **Curtea de Apel**

Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, a sintagmei „de până la” din cuprinsul dispozițiilor art. 14 alin. (1) și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

19. Prin Încheierea din 6 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.613/30/2020, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, ale art. 14 alin. (1) și (5) și art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

20. Prin încheierile din 19 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 4.203/97/2020* și nr. 4.206/97/2020*, și prin Încheierea din 16 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.368/97/2020, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1), cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1), cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) și ale art. 23, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

21. Prin Încheierea din 7 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.457/99/2020, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1), cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, cu privire la sintagma „fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de lege”, ale art. 14 alin. (1), cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 14 alin. (5) și ale art. 23, cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

22. Prin Încheierea din 6 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.440/62/2020, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) și ale art. 23, respectiv sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, cu privire la sintagma „fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de lege”, și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

23. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii săi, Ionuț Birău, Dragoș Tenica, Lucian Gabriel Nistor, Vasile Daniel Balog și alții, Cătălin Ristea, Gabriela Mariana Niculae și alții, Petru Sebastian Petruț și Ioan Răzvan Silaghi, Vasile Mărgărit, Sorin Eugen Țugui, Robert Alexandru Apopei, Adriana Alexandra Mureșan, Ionel Cristian Bănică și alții, Petru Vlădulescu și Lucian Chișinău, Robert Chelmuș și alții, Marian Dorin Ghena, Denisa Iulia Chiba, Goran Stefanovici și alții, Florin

Bolosin, Loredana-Codruța Denșorean, Ștefan Dan Chiribău, Camelia Elena Cora, Ana Maria Guta și alții și Iosif Arcana și alții în cauze având ca obiect acordarea de drepturi salariale.

24. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu reglementează diferențiat categoria polițiștilor care îndeplinesc condițiile prevăzute în alin. (1) al art. 21. Din cauza acestei omisiuni a legiuitorului, se creează premisele discriminării între funcționari publici aflați în situații identice pentru că ordonatorul principal de credite va putea stabili aceste diferențieri.

25. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, se arată că nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului țin de statutul acestei profesii, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, trebuie să fie reglementat prin lege organică. De asemenea, art. 28 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018, prevedea că drepturile salariale ale polițistului, inclusiv sporurile, se stabilesc prin lege. Prin ordinul ministrului de interne, act normativ cu putere inferioară legii organice, ordonatorul de credite nu se va rezuma la aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci o va putea completa, prin stabilirea unor criterii suplimentare față de cele stabilite prin lege pentru acordarea compensației. Ordonatorul principal de credite a delegat această competență ordonatorilor secundari de credite, cuantumurile sporurilor, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne, fiind aprobate prin note-raport clasificate ca secrete. Ca atare, beneficiarii acestora nu au posibilitatea să cunoască modalitatea de calcul al sporului pentru pericol deosebit, deși normele care reglementează această modalitate trebuie să fie caracterizate de stabilitate și previzibilitate. Prin urmare, dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu îi permit beneficiarului sporurilor să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să își reprezinte corect alcătuirea drepturilor sale salariale, încălcându-se astfel art. 1 alin. (4) și (5), art. 31 și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Este invocată, în susținere, și jurisprudența Curții Constituționale prin care au fost conturate trăsăturile de claritate a normelor legale.

26. Dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului de interne de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală, de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege. Autorul mai susține că puterea acordată ministrului de interne de a stabili noi criterii nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

27. Se mai susține că prevederile art. 14 alin. (1), în ceea ce privește sintagma „de până la”, și cele ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale pentru aceleași motive pentru care sunt contrare Constituției și prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Autorul consideră că, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, toate reglementările legale care au statuat cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. Autorul prezentei excepții solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile

neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

28. Cu referire la art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 se arată, mai întâi, că sintagma „*structurile centrale ale instituțiilor din*” introduce o limitare cu privire la destinatarul articolului, care este imprecisă. De exemplu, printr-un ordin de ministru clasificat s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne, modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de angajații din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române sau al inspectoratelor de poliție județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă, se stabilesc salarii diferențiate. Se mai susține că prevederile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt contrare standardelor de calitate a legii, deoarece stabilesc o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice. Dar, potrivit art. 7 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Din cauza neclarității acestui text, a fost posibilă excluderea din câmpul său de aplicare a angajaților celor două instituții publice anterior evocate. Cu toate acestea, apreciază autorul excepției, chiar și dacă membrii săi de sindicat ar fi beneficiat de majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile din subordine/coordonare, din cauza lipsei unei criterii obiective al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate după eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

29. Cu privire la dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât nu cuprind în enumerarea categoriilor de personal excluse de la aplicarea etapizată a legii și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. De asemenea, anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, încalcă principiile egalității în drepturi, echității, egalității de tratament și caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care cei cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

30. În legătură cu art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 se susține că aceste prevederi legale nu fac nicio referire la ceea ce se întâmplă cu sporurile, compensațiile și alte drepturi care apar/sunt introduse de noua lege (Legea-cadru nr. 284/2010). Este cazul compensației pentru pericol deosebit, prevăzută pentru polițiști, care ar fi trebuit aplicată la salariul de funcție începând cu 1 ianuarie 2011, întrucât nu există nicio dispoziție legală care să blocheze aplicarea acesteia. Compunerea salariului de funcție și înghețarea acestuia în perioada de aplicare a Legii-cadru nr. 284/2010 nu trebuie să se confunde cu sporurile/indemnizațiile/compensațiile prevăzute de acest act normativ și care trebuiau aplicate începând cu 1 ianuarie 2011. Începând cu 1 ianuarie 2011 este introdus în legislația aplicabilă polițiștilor acest drept salarial — compensația pentru pericol deosebit —, iar despre situația sporurilor nou-apărute nu se face nicio referire. Se arată că o lege este edictată pentru a produce efecte juridice, nu pentru a nu le produce. Compensația pentru

pericol deosebit nu fusese prevăzută de legislația în materia salarizării aplicabilă în 2010 și nu trebuie să se confunde suma compensatorie, reprezentând foste sporuri introduse în salariul de funcție începând cu 1 ianuarie 2010 — între care și sporul de pericol deosebit prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 —, cu compensația pentru pericol deosebit introdusă prin art. 14 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Ea face parte într-adevăr din salariul de funcție tocmai pentru ca acesta să aibă un nivel minim corespunzător salariului minim brut pe țară. Acest drept salarial (compensație) aplicabil ca spor la salariul de funcție trebuia să se acorde începând cu 1 ianuarie 2011.

31. **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că sintagma „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) și dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și dispozițiile art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale, iar dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale.

32. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale**, în Dosarul nr. 3.695D/2021, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

33. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale**, în Dosarul nr. 967D/2021, apreciază că dispozițiile art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale, iar restul dispozițiilor criticate sunt constituționale.

34. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate.

35. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

36. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 703D/2021, nr. 3.695D/2021 și nr. 3.917D/2021, apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 este neîntemeiată. Cu privire la dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, pentru aceleași considerente precum cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 318 din 21 mai 2019. Referitor la dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, arată că acestea nu mai sunt în vigoare, astfel că excepția de neconstituționalitate a acestora este inadmisibilă.

37. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

38. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

39. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază. (...)*

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.*”;

— Art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează modul de aplicare în timp a legii, respectiv în perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2018;

— Art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) *Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/ actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.*

(...)

(5) *Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.*”;

— Art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.*”;

— Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010: „*În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.*”

40. Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că majoritatea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 [printre care se află și dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2)] au fost abrogate la 1 ianuarie 2010 prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din capitolul VI al părții a III-a din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Totodată, prevederile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate prin dispozițiile art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017.

41. De asemenea, Curtea reține că, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022 a Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 — prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 —, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 9 decembrie 2022, dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 au fost modificate, având în prezent următorul conținut: „*Unitățile, categoriile de personal și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.*” Având însă în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională urmează să analizeze excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010.

42. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării legilor, în art. 16 privind egalitatea în drepturi, în art. 31 privind dreptul la informare și în art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la obligativitatea de a se reglementa prin lege organică statutul funcționarilor publici. De asemenea, se invocă prevederile art. 23 alin. (2) privind dreptul la salariu egal pentru muncă egală din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

43. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra acelorași dispoziții de lege, criticate de același sindicat cu aceeași motivare, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 184 din 26 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 31 iulie 2024.

44. Cu privire la dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022, Curtea reține că, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, reținând, în esență, că, pentru intervalul 1 ianuarie 2011-30 iunie 2017, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 23 iulie 2019, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care, în esență, aveau același conținut cu cele cuprinse în art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

45. Față de datele sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, care sunt anterioare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022, și având în vedere soluția de admitere pronunțată prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022, urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

46. Chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire a hotărârii judecătorești, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, dacă litigiul a fost definitiv soluționat în timp ce excepția de neconstituționalitate se afla spre soluționare pe rolul Curții Constituționale, deoarece aceasta a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 ianuarie 2024).

47. Referitor la dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea reține că acțiunile judecătorești formulate de autorul prezentelor excepții de neconstituționalitate vizează acordarea sporului prevăzut de aceste dispoziții, dar începând cu momente ulterioare intervalului în care prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 erau aplicabile. Ca atare, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022 sau prin Decizia nr. 184 din 26 martie 2024, paragraful 28, aspectul că unele soluții legislative au fost

preluate succesiv în legislația ulterioară nu determină aplicarea actului normativ primar și nici calificarea acestuia ca fiind în vigoare, fapt relevat prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale. În aceste condiții, în mod similar cu soluția Curții Constituționale din deciziile nr. 294 din 17 mai 2022 și nr. 184 din 26 martie 2024, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 este inadmisibilă, întrucât aceste dispoziții nu au legătură cu cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești în care aceasta a fost ridicată.

48. În ceea ce privește dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 68, Curtea a reținut că susținerile autorului excepției din acea cauză — în mod identic cu cele ale autorului excepției din prezenta cauză — aduc în discuție modalități de interpretare și aplicare a acestor dispoziții. Or, așa cum în mod repetat a subliniat Curtea Constituțională, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, instanța de contencios constituțional este unica autoritate jurisdicțională care are competența de a o interpreta, interpretarea normelor supuse controlului de constituționalitate este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 este inadmisibilă.

49. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat că, în realitate, autorul excepției din acea cauză era nemulțumit de omisiunea legiuitorului de a-i include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne, critici identice cu cele din cauza de față. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se stabilirea atât a sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială. Prin urmare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

50. Cu privire la dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 69, Curtea a reiterat jurisprudența sa potrivit căreia sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, constituie obiectul de reglementare al legii organice și, în consecință, a constatat caracterul neîntemeiat al acestei critici.

51. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, formulată în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut, la paragraful 29 al Deciziei nr. 184 din 26 martie 2024, în acord cu jurisprudența sa, că reglementarea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Astfel, dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinatarilor și al efectelor juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a

statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar. Curtea a precizat că, din perspectiva tehnicii de reglementare,

textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate.

52. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea.

53. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrii săi Ionuț Birău, Dragoș Tenica, Lucian Gabriel Nistor, Vasile Daniel Balog și alții, Cătălin Ristea, Gabriela Mariana Niculae și alții, Petru Sebastian Petruț și Ioan Răzvan Silaghi, Vasile Mărgărit, Sorin Eugen Țugui, Robert Alexandru Apopei, Adriana Alexandra Mureșan, Ionel Cristian Bănică și alții, Petru Vlădulescu și Lucian Chișinău, Robert Chelmuș și alții, Marian Dorin Ghena, Denisa Iulia Chiba, Goran Stefanovici și alții, Florin Bolosin, Loredana-Codruța Denșorean, Ștefan Dan Chiribău, Camelia Elena Cora, Ana Maria Guta și alții și Iosif Arcana și alții în Dosarul nr. 1.322/101/2020 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 2.660/89/2019 și nr. 1.356/89/2020 ale Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.209/99/2020 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.514/117/2020 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 19.264/3/2019 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 17.084/3/2019* și nr. 1.853/110/2019* ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.999/30/2020 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 1.045/3/2020, nr. 12.050/3/2019 și nr. 7.180/2/2020 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 30.250/3/2019 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 36.575/3/2019 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.527/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 1.799/115/2019 și nr. 4.607/30/2020 ale Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.613/30/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 4.203/97/2020*, nr. 4.206/97/2020* și nr. 1.368/97/2020 ale Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.457/99/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.440/62/2020 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Iași — Secția I civilă, Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 114

din 27 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Ioan Ola în Dosarul nr. 2.325/102/2019 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 421D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că stabilirea condițiilor deosebite la locul de muncă se face în baza unor criterii și metodologii stabilite de lege. De asemenea, precizează că reglementarea accesului la justiție împotriva legalității actelor administrative care stabilesc condițiile deosebite de muncă nu constituie obiect al textului de lege criticat și, prin urmare, sub acest aspect, criticile de neconstituționalitate trebuie respinse ca inadmisibile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.325/102/2019, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Ioan Ola într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea referitoare la recunoașterea desfășurării activității în condiții deosebite de muncă, într-o anumită perioadă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul

competent să judece recursul în interesul legii, sunt neconstituționale, în măsura în care exclud constatarea judiciară directă de către jurisdicția muncii (analog situațiilor din Decizia nr. 9 din 16 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, și Decizia nr. 13 din 16 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) a existenței dreptului salariaților la reîncadrarea sau încadrarea în vechimea/stagiul în condiții deosebite de muncă, din cauza neîndeplinirii sau încetării îndeplinirii de către angajator a obligației sale legale continue de normalizare a condițiilor de muncă ale salariaților, cu efecte vătămătoare atât asupra dreptului fundamental la sănătate al salariaților, cât și asupra dreptului fundamental la pensie al acestora. Astfel, este exclusă absolut calea de constatare judiciară a vechimii/stagiului realizat efectiv în condiții deosebite de muncă apărute sau reapărute ulterior încetării avizării, în situația în care munca a fost efectiv prestată în condiții deosebite, situație intervenită din culpa angajatorului care nu și-a îndeplinit corespunzător obligația de normalizare a condițiilor de muncă ale salariaților ulterior încetării avizării.

6. Se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care fac trimitere neclară, imprecisă, neaccesibilă și nepredictibilă la criterii și o metodologie de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite care nu au un caracter impus de acest articol de lege ca fiind de aplicabilitate permanentă, pentru a permite reevaluarea anuală a noilor cazuri de condiții deosebite de muncă efective apărute sau reapărute, până la data de 1 septembrie 2021, pentru a putea fi cenzurată legal îndeplinirea reală de către angajator a obligației sale legale continue de normalizare a condițiilor de muncă ale salariaților și pentru a nu mai fi vătămat dreptul fundamental la pensie al salariaților.

7. De asemenea, se susține caracterul neconstituțional al prevederilor legale criticate, în măsura în care permit încadrarea sau reîncadrarea în condiții deosebite a locurilor de muncă numai în cazurile existente anterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, excluzând situațiile de condiții deosebite apărute sau reapărute ulterior acestei date.

8. Neconstituționalitatea prevederilor legale criticate este susținută și prin prisma ipotezei în care dispozițiile legale criticate permit numai „reînnoirea” avizului avut până în anul 2007 conform succesiunii de hotărâri ale Guvernului și exclud posibilitatea obținerii unui nou aviz de încadrare pentru condițiile deosebite de muncă nou-apărute sau reapărute după o anumită perioadă de la expirarea avizului anterior sau chiar în lipsa unui aviz preexistent. De asemenea, se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și salariaților

nou-angajați, după data de 1 ianuarie 2011, care nu mai sunt în mod obiectiv și neimputabil în termenul legal de a acționa în contencios administrativ autoritățile publice cu privire la inexistența avizelor de încadrare în condiții deosebite sau la nereînnoirea acestora, pentru care acțiunea în contencios administrativ, împotriva autorităților publice cu privire la inexistența avizelor de încadrare în condiții deosebite sau la nereînnoirea acestora, are caracter iluzoriu, lipsit de efectivitate și orice șansă reală de câștig în sensul practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, întrucât locurile lor de muncă nu constituie obiectul avizelor emise până în anul 2007 și nu sunt supuse procedurii reînnoirii, iar emiterea de noi avize este interzisă de lege.

9. În opinia autorului excepției, din perspectiva conformității cu Legea fundamentală, este de neacceptat situația în care instanța din cadrul jurisdicției muncii sesizată cu o acțiune de drept comun al muncii privind constatarea existenței dreptului la vechimea/stagiul în condiții deosebite nu poate cenzura legalitatea actului administrativ referitor la încadrarea în condiții deosebite (aviz, decizie, reînnoire aviz, refuz emitere de aviz sau de reînnoire aviz) pe calea excepției de nelegalitate prevăzută de art. 4 alin. (1)-(3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și art. 124 alin. (1) din Constituție. Astfel, în măsura în care interzic introducerea vreunei categorii de acțiuni judiciare sau le declară ca inadmisibile legal, în lipsa unei prevederi legale exprese și de excepție adoptate de Parlament cu acest conținut, prevederile legale criticate sunt neconstituționale.

10. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt evidențiate o serie de aspecte rezultate din interpretarea textului de lege criticat prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016 și care, în opinia autorului, sunt relevante pentru constatarea neconstituționalității textului de lege, spre exemplu: îngrădirea dreptului cetățenilor de a formula o acțiune de drept comun al muncii privind constatarea existenței dreptului la vechime în condiții speciale/deosebite și excepții de nelegalitate a actelor administrative de încadrare în condiții deosebite; adăugarea la conținutul art. 29 din Legea nr. 263/2010 a unei îngrădiri a dreptului la acțiune cu consecința înlăturării competenței legale a jurisdicției muncii, adăugări nereglementate prin nicio lege de către Parlament și care nu au putut forma obiect al vreunei interpretări date de către Înalta Curte de Casație și Justiție, decât cu încălcarea art. 1 alin. (4), art. 126 alin. (3) și art. 61 din Constituție; instituirea pretoriană a unei prezumții irefragabile de existență a condițiilor normale de muncă, nereglementată de lege, ce nu mai poate fi combătută în concret prin administrarea de către instanțe a probei legale, concludente cu expertiza judiciară în materia protecției muncii (pentru verificarea concretă tehnico-științifică și medicală a locurilor de muncă a reclamantilor salariați ca fiind efectiv condiții deosebite de muncă, deci pentru verificarea existenței dreptului litigios); investirea cu calitatea de „instanță”, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenție, a autorităților administrative cu competență în materia încadrării în condiții deosebite de muncă (inspectoratele teritoriale de muncă), contrar practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, cu punerea în imposibilitate a jurisdicției muncii de a stabili dacă un reclamant salariat are dreptul la vechimea/stagiul în condiții deosebite de muncă, constatată prin cenzurarea deciziei administrative.

11. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 686 din 2 noiembrie 2017 și nr. 806 din 6 decembrie 2018.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*Sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora.*”

16. Curtea observă că Legea nr. 263/2010 a fost abrogată prin Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023. Însă, în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, urmează să fie reținute ca obiect al excepției dispozițiile legale criticate în redactarea care continuă, și după ieșirea lor din vigoare, să producă efecte juridice în cauza în care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată.

17. De asemenea, din examinarea criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea observă că, în realitate, acestea vizează dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 10 noiembrie 2016. Prin pct. I din dispozitivul acestei decizii Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 2 alin. (2), art. 3, 4, 11, 12, 15, 16 și 18 din Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 privind criteriile și metodologia de încadrare

a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 1-4, art. 7-9, art. 13 alin. (4) și art. 13¹ din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare, nu este deschisă calea unei acțiuni în constatare de drept comun a condițiilor deosebite de muncă în care angajații și-au desfășurat activitatea după data de 1 aprilie 2001 și nici a acțiunii în obligare a angajatorilor la încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții, atunci când aceștia din urmă nu au obținut sau, după caz, nu au reînnoit avizele pentru încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții.”

18. În consecință, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

19. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție, art. 34 alin. (1) privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 41 alin. (1) și (2) privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii, art. 42 alin. (1) privind interzicerea muncii forțate, art. 47 alin. (1) privind dreptul la un nivel de trai decent, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 126 alin. (2) și (3) privind instanțele judecătorești. De asemenea, prin prisma dispozițiilor art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, este invocată încălcarea dispozițiilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării, precum și a Protocolului nr. 12 la Convenție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 360 din 27 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1067 din 27 noiembrie 2023, sau Decizia nr. 667 din 29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 6 februarie 2020).

21. Cu acele prilejuri, invocând jurisprudența sa în materie (spre exemplu, Decizia nr. 686 din 2 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 28 martie 2018, Decizia nr. 850 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 2 martie 2018, Decizia nr. 348 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 17 august 2018, Decizia nr. 667 din 29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 6 februarie 2020, sau Decizia nr. 673 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 12 aprilie 2023) și analizând evoluția legislativă în materie, Curtea a reținut că Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, a prevăzut reglementări diferite în ceea ce privește stabilirea și acordarea dreptului la pensie, după cum titularul acestui drept și-a desfășurat munca în condiții normale, deosebite sau speciale. Aceste deosebiri de tratament juridic au fost justificate de împrejurările concrete în care s-a desfășurat activitatea profesională și care au afectat într-o proporție diferită capacitatea de muncă, impunând în cazul persoanelor care au lucrat în condiții deosebite sau speciale stabilirea unor reglementări mai favorabile în ceea ce privește pensionarea.

22. În acest sens, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 a definit locurile de muncă în condiții deosebite ca fiind acelea care, „în mod permanent sau în anumite perioade, pot afecta esențial capacitatea de muncă a asiguraților datorită gradului mare de expunere la risc”. Din chiar conținutul acestei definiții se întrevece necesitatea unei evaluări efective, concrete a diverselor locuri de muncă pentru a se aprecia dacă acestea întrunesc condițiile stabilite prin art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, iar pentru aceasta legiuitorul a prevăzut, la alin. (2) și (3) ale aceluiași articol de lege, că criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, sens în care a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 privind criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 6 martie 2001. Ulterior, Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 a fost abrogată prin dispozițiile art. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 9 martie 2007. Prin acest din urmă act normativ s-a prevăzut o procedură de reînnoire a avizelor de încadrare a unor locuri de muncă în condiții deosebite, acordate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 261/2001, procedură care a fost prelungită prin acte normative succesive până la data de 31 decembrie 2015. La data de 1 ianuarie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 263/2010, care a abrogat Legea nr. 19/2000. Art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 a prevăzut că sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora, iar în alin. (11) — care a fost introdus în Legea nr. 263/2010 prin articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2015 pentru completarea art. 29 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 31 decembrie 2015 și aprobată prin Legea nr. 108/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 30 mai 2016 — s-a stabilit că locurile de muncă pot fi menținute în condiții deosebite prin reînnoirea avizelor de încadrare pe baza metodologiei stabilite prin hotărâre a Guvernului, pentru o perioadă de maximum 3 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2016, termen până la care angajatorii au obligația să normalizeze condițiile de muncă. Termenul prevăzut de acest text de lege a fost prorogat succesiv, până la data de 1 septembrie 2023, potrivit modificărilor aduse prin articolul unic pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2021 pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 31 august 2021.

23. Examinând acest parcurs legislativ, Curtea a reținut că reglementarea regimului locurilor de muncă în condiții deosebite s-a realizat pe cale legislativă, respectiv prin Legea nr. 19/2000 și Legea nr. 263/2010. Dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 au definit locurile de muncă în condiții deosebite. De asemenea, art. 3 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 263/2010 a definit locurile de muncă în condiții deosebite, iar art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 a prevăzut că sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora. Complexitatea problematicii referitoare la încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite a făcut necesară adoptarea unor reglementări de ordin secundar, respectiv hotărâri ale Guvernului, prin care au fost precizate toate criteriile care, în mod cumulativ, erau necesare pentru a justifica încadrarea locurilor de muncă în condițiile mai sus amintite și care vizau nu doar tipul activității, ci și elemente concrete, precum prezența la locul de muncă a factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, măsurile concrete adoptate în scopul înlăturării acestor factori, efectele reale asupra securității și sănătății în muncă și altele asemenea. Totodată, evaluarea acestor elemente concrete a impus reglementarea unei metodologii etapizate, constând dintr-o serie de operațiuni tehnice și administrative necesar a fi urmate în ordine cronologică. De asemenea, reevaluarea încadrării locurilor de muncă în condiții deosebite sau speciale a necesitat adoptarea unor reglementări asemănătoare prin care s-au stabilit criteriile și metodologia acestei proceduri (a se vedea Decizia nr. 850 din 14 decembrie 2017, precitată, paragrafele 17 și 18).

24. Curtea a precizat că detalierea prin hotărâri ale Guvernului a unor aspecte ce țin de concretizarea dispozițiilor unor texte de lege nu poate fi privită ca o opțiune de reglementare contrară prevederilor constituționale. Din contră, prevederile art. 108 alin. (2) din Legea fundamentală consacră în mod expres posibilitatea Guvernului de a emite hotărâri pentru organizarea executării legilor, iar în acest sens Curtea Constituțională a precizat că Parlamentul, ca unică putere legiuitoare a țării, poate împuternici Guvernul să reglementeze anumite aspecte prin acte normative specifice, în temeiul dispozițiilor art. 108 din Constituție. Abilitarea Guvernului de a emite hotărâri în organizarea executării legilor nu poate fi privită ca un impediment pentru exercitarea dreptului de acces la justiție, de vreme ce hotărârea Guvernului poate fi supusă controlului instanței de contencios administrativ, care se poate pronunța cu privire la legalitatea actului normativ (a se vedea Decizia nr. 686 din 2 noiembrie 2017, precitată, paragraful 46).

25. Referitor la susținerile vizând lipsirea salariaților de dreptul de a ataca în justiție, în mod individual, deciziile ori hotărârile organelor administrative prin care s-a refuzat încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale, Curtea a observat că reglementarea accesului la justiție împotriva actelor administrative mai sus arătate nu constituie obiect al textelor de lege criticate, ci, așa cum s-a reținut mai sus, al hotărârilor Guvernului date în aplicarea acestor texte. Prin urmare, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de contencios constituțional nu poate analiza acest aspect.

26. În ceea ce privește criticile aduse celor reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016,

Curtea Constituțională a precizat că, prin paragrafele 81-83 și 90 din decizia mai sus amintită, instanța supremă a subliniat că instanța de judecată nu se poate substitui organelor administrative, eludând procedura ce intră în competența acestora, pentru a recunoaște apartenența unor locuri de muncă la categoria celor aflate în condiții deosebite sau speciale. Prin urmare, instanța supremă a reținut că încadrarea locurilor de muncă în condiții superioare de muncă era de competența autorităților administrative, competență ce se exercita prin emiterea și, după caz, refuzul de emitere a avizelor ori de reînnoire a celor deja acordate. Aceste acte administrative tipice ori asimilate, după caz, erau supuse controlului de plină jurisdicție din partea instanțelor de contencios administrativ, prin care se putea sancționa pasivitatea ori neglijența angajatorului și/sau a reprezentanților angajaților de a iniția și de a derula procedura pentru încadrarea locurilor de muncă ale angajaților în condiții deosebite.

27. Curtea Constituțională a apreciat că cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016 nu instituie o interdicție pentru salariați de a-și susține interesele în ceea ce privește încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite, ci explică și circumscriu condițiile legale în care salariații își pot apăra drepturile, având în vedere legislația aplicabilă în materie. Această interpretare nu este contrară prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție, de vreme ce, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, acest drept fundamental nu este un drept absolut, iar stabilirea unor termene și condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a acestui drept fundamental. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, și Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006. În mod asemănător, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, din care poate fi amintită, cu titlu de exemplu, Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, a statuat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

28. De altfel, și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 806 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 14 martie 2019, paragrafele 26-28, a reținut că, având în vedere complexitatea și specificitatea expertizei necesare încadrării unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale, legiuitorul a optat pentru o procedură în care inițiativa aparținea partenerilor sociali, respectiv angajatorilor împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii, iar evaluările se realizau de către autoritățile administrative cu atribuții specifice în domeniu. Prin urmare, Curtea a constatat că legiuitorul nu a avut în vedere acordarea competenței de a evalua îndeplinirea condițiilor speciale ale unor locuri de muncă instanțelor de judecată, ci unor autorități administrative, specializate, dar a apreciat că această opțiune

legislativă nu poate avea, *per se*, semnificația încălcării dreptului de acces la justiție, de vreme ce legiuitorul este liber să stabilească modalitatea cea mai adecvată în care evaluarea acestor condiții corespunde obiectivelor avute în vedere și organele cele mai competente să realizeze această evaluare.

29. Curtea Constituțională a mai reținut că dispozițiile de lege criticate, precum și Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, nu se referă la posibilitatea lucrătorilor de a solicita angajatorului respectarea legislației în vigoare referitoare la normalizarea condițiilor de muncă, astfel că este lipsită de temei susținerea potrivit căreia, prin textele de lege supuse analizei de constituționalitate, angajatorilor li s-ar asigura degrevarea de obligațiile ce le revin de a îmbunătăți continuu condițiile de la locul de muncă în raport cu noile standarde ce definesc normele de securitate și sănătate în muncă.

30. Analizând aspecte invocate referitoare la situația în care condițiile deosebite reapar sau apar ulterior datei încetării avizării încadrării anterioare în aceste condiții sau la situația persoanelor angajate după data de 1 ianuarie 2011, care nu mai sunt în termenul legal pentru a acționa în contencios administrativ autoritățile publice cu privire la inexistența avizelor de încadrare în condiții deosebite sau la refuzul de reînnoire, Curtea a constatat că, în realitate, problemele evidențiate nu sunt determinate de conținutul reglementării supuse controlului de constituționalitate, ci de modul în care angajatorii au înțeles să respecte obligațiile legale referitoare la normalizarea condițiilor de muncă. Curtea a subliniat că obiectivul urmărit de legiuitor este acela de a elimina treptat locurile de muncă încadrate în condiții deosebite. Întrucât obiectivul este de a proteja sănătatea lucrătorilor, această eliminare nu poate avea loc însă doar la nivel scriptic, ci trebuie însoțită de măsuri concrete de normalizare a condițiilor de muncă. În caz contrar,

s-ar aduce atingere prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul salariaților la măsuri de protecție socială.

31. Dispozițiile hotărârilor Guvernului prin care s-au prevăzut încadrarea, respectiv reîncadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite au făcut în mod constant referire la obligația angajatorilor de a face demersuri în vederea normalizării condițiilor de muncă. În acest sens sunt, spre exemplu, dispozițiile art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 sau ale art. 2 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 ori înseși dispozițiile art. 29 alin. (11) din Legea nr. 263/2010, care prevăd, în mod expres, obligația angajatorilor de a normaliza condițiile de muncă.

32. Întrucât, potrivit dispozițiilor legale, încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite nu mai este posibilă, angajatorul este ținut să asigure existența unor condiții de lucru normale și, în situația în care totuși ar apărea condiții care ar putea fi considerate ca fiind deosebite, să facă demersuri în vederea normalizării acestora. Este avută în vedere respectarea obligațiilor legale ce decurg din dispozițiile art. 175 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, și din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 26 iulie 2006.

33. În consecință, Curtea a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, nu încalcă dispozițiile din Constituție invocate.

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional anterioară își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Ola în Dosarul nr. 2.325/102/2019 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 5 miliarde euro echivalent, prin lansarea a două serii denominate în dolari americani cu maturitatea de 5 ani sau mai mult și, respectiv, 10 ani sau mai mult, precum și prin redeschiderea emisiunii de obligațiuni denominate în euro scadente în data de 11 iulie 2039, cupon 6,750%, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor pct. 4.1.a), b) 2, subpct. 10 și 11 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, în sumă totală de până la 5 miliarde euro sau echivalent în altă valută, prin lansarea a două serii denominate în dolari americani cu maturitatea de 5 ani sau mai mult și, respectiv, 10 ani sau mai mult, precum și prin redeschiderea emisiunii de obligațiuni denominate în euro scadente în data de 11 iulie 2039, cupon 6,750%, împrumuturile fiind denumite în continuare *emisiuni*. Suma finală, precum și ceilalți termeni și condiții financiare urmează să fie stabilite la momentul lansării emisiunilor, în funcție de condițiile de piață.

Art. 2. — Emisiunile sunt administrate de către BofA Securities Europe — S.A., Citigroup Global Markets Europe AG,

Erste Group Bank AG, J.P. Morgan SE, Raiffeisen Bank International AG și Société Générale.

Art. 3. — Suma aferentă emisiunilor se virează în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor la Banca Națională a României și se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar, refinanțarea și rambursarea anticipată a datoriei publice guvernamentale și finanțarea necesară asigurării colateralului aferent tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 4. — Plata serviciului datoriei publice aferentă emisiunii se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Florin-Alexandru Zaharia,
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind modificarea Procedurii de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „START UP NATION — ROMÂNIA”, ediția 2024, finanțat din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Educație și Ocupare 2021-2027, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 328/2025**

Având în vedere:

- Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;
  - prevederile Ordonanței Guvernului nr. 29/2024 privind aprobarea și implementarea Programului pentru stimularea întreprinderilor mici și mijlocii „START UP NATION — ROMÂNIA” ediția 2024, finanțat din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Educație și Ocupare 2021-2027;
  - Avizul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. G2025 din 24.06.2025;
  - Referatul de aprobare nr. 161.914/DGAFIMM din 26.06.2025, întocmit de către Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri,
- în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „START UP NATION — ROMÂNIA”, ediția 2024, finanțat din fonduri externe nerambursabile aferente Programului Educație și Ocupare 2021-2027, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 328/2025, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 și 243 bis din 20 martie 2025, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 2 subpunctul 2.1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cadrul componentei specifice pilonului I — Activarea potențialului antreprenorial al tinerilor se are în vedere asigurarea accesului la cursuri de inițiere, specializare ori perfecționare sau competențe-cheie în vederea dobândirii de competențe antreprenoriale pentru un număr estimat de 25.000 de persoane fizice eligibile în conformitate cu prevederile Programului Educație și Ocupare 2021-2027. Accesul la instruire se face conform principiului primul venit — primul servit. Nu sunt eligibile persoanele fizice care au absolvit cursuri de inițiere, specializare sau perfecționare sau competențe-cheie pentru dobândirea competențelor antreprenoriale în cadrul unor programe astfel cum sunt definite la art. 8 alin. (3) lit. a) și c) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, finanțate din fonduri externe nerambursabile, până la data înscrierii în program. Sunt eligibile persoanele fizice cărora le-a fost atribuit cod numeric personal. Verificarea se face prin interogarea codului numeric personal (CNP) în baza de date a Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor (DGEP)/Inspectoratului General pentru Imigrări (IGI).”

2. La punctul 2 subpunctul 2.1 alineatul (8), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sunt înființate de către persoane fizice din grupul-țintă eligibil absolvente ale modulului 1 de cursuri de competențe antreprenoriale, care au fost certificate în acest sens, în calitate cumulativă de reprezentant legal, acționar unic/acționar majoritar și administrator. Persoanele fizice din grupul-țintă nu pot avea calitatea de asociat, administrator, reprezentant legal sau angajat în cadrul a mai mult de o întreprindere înființată în cadrul acestui apel. Persoana al cărei formular de înscriere a fost selectat în vederea finanțării va trebui să aibă calitatea de reprezentant legal, acționar unic/acționar majoritar și administrator al afacerii nou-înființate și sprijinite prin proiect, să

reprezinte societatea, să aibă rol executiv în întreprindere, fiind efectiv cea care asigură gestiunea afacerii, să fie responsabilă de patrimoniul întreprinderii înființate, să aibă responsabilitatea de a garanta întru totul desfășurarea legală a activității economice și realizarea obiectelor de activitate.”

3. La punctul 2 subpunctul 2.1, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Beneficiarul ajutorului *de minimis* are obligația de a menține activitatea pe o perioadă de 3 ani de la momentul plății integrale a ajutorului nerambursabil și de a ocupa minimum 2 locuri de muncă pentru o perioadă de minimum 24 de luni de la finalizarea perioadei de implementare. Perioada de implementare se consideră finalizată la momentul plății integrale a ajutorului financiar nerambursabil (data emiterii ordinului de plată). În cazul în care în perioada de monitorizare a locurilor de muncă un loc/locurile de muncă creat/e în cadrul întreprinderilor se vacantează, beneficiarul ajutorului *de minimis* va avea un termen de maximum 45 de zile să ocupe locul/locurile de muncă vacant/e, păstrând tipul și condițiile acestora sub sancțiunea neacordării/recuperării alocației financiare nerambursabile (AFN). Un contract de muncă nu poate fi suspendat mai mult de 2 ori, în afara situațiilor excepționale (stare de urgență sau stare de alertă) reglementate prin legislație specială și emisă de către autoritățile competente.”

4. La punctul 3, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cadrul modulului 3 — cursuri pentru dobândirea de competențe antreprenoriale aferente componentei specifice pilonului II — Sprijin pentru dezvoltarea antreprenoriatului în rândul persoanelor din grupul-țintă, se are în vedere asigurarea accesului la cursuri de formare în vederea dobândirii de competențe antreprenoriale pentru un număr estimat de 4.600 de persoane fizice eligibile, în conformitate cu prevederile Programului Educație și Ocupare 2021-2027, care au domiciliul în regiunile mai puțin dezvoltate. Accesul la instruire se face conform principiului primul venit — primul servit. Nu sunt eligibile persoanele fizice care au absolvit cursuri pentru dobândirea competențelor antreprenoriale finanțate din fonduri externe nerambursabile până la data înscrierii în program. Sunt eligibile persoanele fizice cărora le-a fost atribuit cod numeric personal. Verificarea se face prin interogarea codului numeric personal (CNP) în baza de date a Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor (DGEP)/Inspectoratului General pentru Imigrări (IGI).”

5. La punctul 6 subpunctul 6.1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care numărul minim de cursanți pentru o perioadă de aproximativ 4 luni calendaristice asumat de furnizori este mai mare decât cel necesar pentru atingerea indicatorilor programului, se va calcula prorata per furnizor, ca procent al locurilor asumate din totalul locurilor aferente tuturor furnizorilor declarați admiși în urma verificărilor administrative și de eligibilitate. Formatorul va putea gestiona și opera modificări ale locurilor alocate cursanților între locațiile fizice de desfășurare a cursurilor și/sau formatul de curs fizic sau online, în funcție de organizarea sa internă, numai cu acceptul scris al cursanților, acord scris și asumat care se va adăuga la documentația de decontare.”

6. La punctul 6 subpunctul 6.2, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Aplicația de înscriere va rămâne deschisă până la epuizarea bugetelor alocate și asigurarea unei liste de rezervă care să permită atingerea tuturor indicatorilor programului. În cazul în care, din motive independente de acțiunile MEDAT, AIMMT sau MIPE, indicatorii nu pot fi atinși în sesiunea de înscriere, MEDAT, cu acordul MIPE, poate decide închiderea etapei de înscriere, cu posibilitatea reluării acesteia la o dată ulterioară. În cazul în care aplicația de înscriere se închide

înainte de atingerea tuturor indicatorilor prevăzuți în program, numărul întreprinderilor care vor primi finanțare, precum și bugetul alocat acestora vor fi stabilite proporțional cu procentul persoanelor fizice din grupul-țintă, inclusiv cele aflate pe lista de rezervă, înscrise până la data închiderii aplicației, raportat la numărul total de indicatori ai programului, inclusiv lista de rezervă.”

7. La anexa nr. 4, la articolul 10, literele p) și r) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„p) este obligat să mențină numărul de minimum 2 locuri de muncă create prin proiect pe parcursul perioadei de valabilitate a contractului de acordare AFN. Îndeplinirea obligației se va verifica de către AIMMT ..... în cadrul procesului de monitorizare;

.....
r) nu poate înstrăina părți sociale/acțiuni ale societății ulterior primirii Deciziei privind acceptarea de principiu la finanțare, pe perioada implementării sau sustenabilității afacerii, sub sancțiunea neacordării sau recuperării ajutorului acordat.”

Art. II. — Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
Radu-Dinel Miruță

București, 4 iulie 2025.
Nr. 1.565.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

